

Література

1. Про зайнятість населення: Закон України із змінами, внесеними згідно з Законом № 406-VII від 04.07.2013 р. // Відомості Верховної Ради. – 2013. – № 24. – С. 243.
2. Білик Л. С. Економіка праці: навч. посібник / Л. С. Білик. – Чернівці: Рута, 2001. – 75 с.
3. Б. Обама підписав закон щодо боротьби з безробіттям в США // Партія малого та середнього бізнесу. – 2010. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pmsbu.com.ua/novuni/91/2950/b_obama_pidpisav_zakon_shchodo_borotbi_z_bezrobittiam_v_ssha/.
4. Unemployment statistics. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Unemployment_statistics.
5. Олійник К. Р., Лозовик Д. Б. Шляхи подолання безробіття в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=76721>.
6. «Безробіття в Україні та шляхи його подолання» – експертний круглий стіл. [Електронний ресурс]: база даних / Київська школа економіки. – Електронні дані. – Київ, 2014. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=506>.
7. Актуальні проблеми економічного і соціального розвитку регіону: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції. – В 2-х томах. – Т. 1. – Красноармійськ: КІІ ДонНТУ, 2011. – 343 с.

ВІТА РЕПЕТІВСЬКА

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Станом на сьогоднішній день особливого значення набуває міжнародне співробітництво у сфері протидії такому виду злочинів як торгівля людьми. Особливо це стосується вчинення злочинів організованою групою чи злочинною організацією із міжрегіональними або міжнародними зв'язками. Нині питання міжнародного співробітництва при розслідуванні торгівлі людьми та інших злочинів транснаціонального характеру набувають особливого значення, оскільки без такого співробітництва неможливо зібрати докази, які знаходяться за кордоном; здійснити кримінальне переслідування; забезпечити охорону прав і свобод людини і громадянина у кримінальному судочинстві; відшкодувати завдану злочином шкоду. Недостатня ефективність боротьби з торгівлею людьми транснаціонального характеру обумовлена низкою причин: недосконалість чинного кримінально-процесуального законодавства, що регламентує питання міжнародної правової допомоги у кримінальному судочинстві, неузгодженість положень різних міжнародних договорів і угод, укладених Україною, а також проблеми, пов'язані з особливостями практичної реалізації взаємодії правоохоронних відомств різних держав.

Реалізація мети і завдань міжнародного співробітництва у протидії торгівлі людьми здійснюється як міжнародними організаціями, утвореними для цього державами, так і власне державами, уповноваженими компетентними органами за конкретними напрямами діяльності й в певних формах. Так, В. І. Гаврилук, В. І. Дубина, М. П. Данилюк до основних видів міжнародного співробітництва у боротьбі з торгівлею людьми за формами прояву відносять:

- взаємодію у рамках правової допомоги у кримінальних справах;
- укладення угод про співпрацю;
- участь у проведенні оперативно-розшукових заходів, слідчих дій на території іншої держави;
- проведення спільних оперативних розробок та розслідувань;
- обмін інформацією;
- участь у міжнародних операціях та проектах співпраці [1, с. 19].

Доцільно зазначити, що торгівля людьми носить транснаціональний характер, який обумовлений низкою ознак, перш за все, це транскордонність злочину, яка виражається в тому, що злочини реалізуються у зонах митного і прикордонного контролю, обмежують сферу зовнішнього контролю, створюють латентну форму існування, формуючи злочинну нішу для посадових злочинів, групової контрабанди, вимагання, хабарів тощо [2, с. 91].

Стратегія боротьби з торгівлею людьми транснаціонального характеру полягає у реалізації таких основних напрямів спільної діяльності [2, с. 117-118]:

- міжнародне співробітництво у боротьбі з торгівлею людьми транснаціонального характеру (напрями, принципи та правова основа взаємодії);
- міжнародна організація оперативно-розшукової діяльності, що передбачає узгодження планів, цілей, напрямів, організацію транснаціональних оперативно-розшукових підрозділів (Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року);
- міжнародне співробітництво щодо міжнародної правової допомоги у кримінальних справах (Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах 1959 року та Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах 1993 року);
- міжнародне співробітництво щодо видачі (екстрадиції) правопорушників (Європейська конвенція про видачу правопорушників 1957 року);
- міжнародне співробітництво щодо передачі кримінального переслідування (Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах 1972 року) та інші.

Важливим заходом є розширення співпраці між слідчими, оперативними та іншими підрозділами правоохоронних органів, зокрема, й у міжнародному масштабі. Співробітництво правоохоронних органів й обмін інформацією в процесі розслідування передбачає більш тісне співробітництво та взаємодію. Для цього необхідно: розширювати і, за необхідності, створювати канали зв'язку між державами-учасницями розслідування; забезпечувати співробітництво у розслідуванні всіх злочинів, що мають відношення до сфери торгівлі людьми та використання примусової праці; надавати, у необхідних випадках, предмети, документи або докази, необхідні для аналізу доказової та орієнтуючої інформації з метою забезпечення ефективності розслідування; обмінюватися інформацією про конкретні засоби та методи, що застосовують органі-

зовані злочинні групи, охоплюючи відомості щодо маршрутів і транспортування, використання фіктивних імен, змінених чи підроблених документів або інших засобів приховування злочинної діяльності.

Крім цього, досить ефективним заходом є підписання договорів про двостороннє та багатостороннє співробітництво між правоохоронними органами для забезпечення обміну інформацією. При цьому необхідно спрямовувати зусилля з метою розробки єдиних стандартів, що стосуються збору статистичних даних [3, с. 19-21]. Доречно підкреслити значення міжнародних правоохоронних, поліцейських організацій, зокрема Інтерполу та Європолу, для координації зусиль у протидії торгівлі людьми та іншим злочинам транснаціонального характеру. Міжнародну організацію кримінальної поліції – Інтерпол в Україні представляє Національне центральне бюро Інтерполу (Укрбюро Інтерполу), що є центром координації взаємодії правоохоронних органів країни з компетентними органами зарубіжних держав щодо ведення боротьби зі злочинністю, має транснаціональний характер або виходить за межі країни. При цьому підрозділом, на який безпосередньо покладається організація виконання функцій МВС України як Національного центрального бюро Інтерполу (НЦБ), є робочий апарат Укрбюро Інтерполу.

Україна у діяльності з розслідування транснаціональних злочинів взаємодіє також з установами Європолу, й ці відносини нині активізуються. Крім того, для розслідування злочинів, пов'язаних із торгівлею людьми, створюються спільні слідчі групи, які об'єднують представників декількох держав за сприяння їх діяльності установ Інтерполу та Європолу.

Література

1. Гаврилюк В. І. *Актуальні аспекти міжнародного співробітництва органів внутрішніх справ України на напрямку протидії торгівлі людьми* / Гаврилюк В. І., Дубина В. І., Данилюк М. П. – К. : Цифра, 2007. – 171 с.

2. Биленчук П. Д. *Транснациональная преступность: состояние и трансформация: [учеб. пособие]* / Биленчук П. Д., Еркенов С. Е., Кофанов А. В. – К.: Атика, 1999. – 272 с.

3. *Расследование торговли людьми: методика, тактика, специальные познания: [учеб. пособие]* / под ред. канд. юрид. наук С. Ю. Журавлева. – М.: Изд-во “Юрлитинформ”, 2010. – 296 с.

НАТАЛІЯ РОМАНИШИН

Науковий керівник:

к.е.н., доц. Комар Н. В.

УКРАЇНА В СИСТЕМІ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Міжнародна міграція робочої сили набуває дедалі глобальнішого характеру. Процес інтелектуальної міграції з України, що триває вже не одне десятиліття, позбавляє її перспективних і обдарованих спеціалістів, пригальмовує темпи розвитку окремих галузей економіки, освіти та держави загалом.